

νον μεγάλους λευκούς και πρασίνους άτμούς, τὰ εἰς Κοβλεντίαν και Δαρμστάτην ταξείδια, τὴν θύραν τοῦ άγριοχοίρου.

Νῦν εἶνε πατήρ, ἔχει υἱόν, ὅστις ἀν ζήση θὰ ἀπέλθῃ ὅπως σπουδάσῃ και πῆ ζῦθον μετὰ εἰκοσάδα ἐτῶν—ἦτοι πρὸς τὸ 1900. Εἰς Βόννην δὲ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ πατήρ του, ὅστις τότε θὰ εἶνε ἀναμφιβόλως διάδοχος (Kronprinz), θέλει τὸν ἀποστείλει.

[Μετάφρασις].

Π*.

ΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Κατὰ τινες χρόνους και εἰς τινες χώρας ἡ ἐργασία ἐθεωρήθη ὡς ποινή, αἰσχος, δουλεία. Σήμερον τοῦναντίον ἐλλαμβάνομεν αὐτὴν ὡς πηγὴν ἀνεξαρτησίας διότι παρέχει τὴν εὐζωίαν τιμῆς διότι ἠθικοποιεῖ και προφυλάσσει ἀπὸ ὀλεθρίας παρεντροπῶν εὐτυχίας, διότι ἐκτὸς τῆς ὑγιείας προξενεῖ και τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην θυμηδίαν, ἣν συνεπάγεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος. Διὰ τῶν διαφόρων τούτων μέσων, ἄτινα πάντα συντρέχουσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἡ ἐργασία εἶνε ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς μακροβιότητος. Ἄλλ' ἐν τῇ πρακτικῇ δὲν ἔχει πάντοτε οὕτω τὸ πρᾶγμα. Πολλὰ ἐπαγγέλματα ἀπαιτοῦσιν ἀγῶνας ὑπὲρ τὸ δέον βιαιούς ἢ ὑπὲρ τὸ δέον πικρατεταμένους. Ἄλλοι πάλιν ἐργάζονται ὑπὸ ὄρους οἷτινες καθιστῶσι θανατηφόρον τὴν ἐργασίαν.

Ἐπὶ φιλόανθρωπον ἔποψιν και ὑπὸ ἔποψιν καθαρῶς οικονομικῆν ἔτι, ἡ κοινωνία δέον νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου κεφαλαίου, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς και τὸν πλοῦτον.

Διὰ στατιστικῶν πινάκων μακροβιότητος δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν ὁποία εἶνε ἡ ἐπίδρασις τῶν ἐπαγγελμάτων ἐπὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ὁ ἐπόμενος πίναξ δεικνύει κατὰ ἐπαγγέλματα τοὺς ἐπὶ 100 ἀνθρώπων φθάσαντας μέχρι τοῦ 70 ἔτους, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ αἰῶνος τούτου.

Ἐκκλησιαστικοὶ	42
Γεωργοὶ	40
Ἐμποροὶ και βιομηχανοὶ	33
Στρατιωτικοὶ	32
Ἐπάλληλοι	32
Δικηγόροι	29
Καλλιτέχναι	28
Καθηγηταὶ	27
Ἴατροὶ	24

Ἴδου προσέτι ἡ μέση διάρκεια τῆς ζωῆς ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ κατὰ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα :

Ἐκκλησιαστικοὶ	(ἔτη)	65,1
Ἐμποροὶ		62,4
Ἐπάλληλοι		61,7
Γεωργοὶ		61,5
Στρατιωτικοὶ		59,6
Δικηγόροι		58,9
Καλλιτέχναι		57,3
Καθηγηταὶ		56,9
Ἴατροὶ		56,9

Ἡ πλήρης σχεδὸν σύμπτωσης τῶν ἐξαγομένων τῶν δύο πινάκων εἶνε λίαν ἀξιοσημείωτος, και παρέχει εἰς αὐτὰ μεγίστην πιθανότητα ἀκριβείας. Ἐν τούτοις τὰ πορίσματα ταῦτα ἕνεκα τῆς μεγάλης παλαιότητος αὐτῶν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος μετ' ἀκριβείας. Ἄλλως τε ἀφορῶσιν εἰς στενὸν κύκλον ἐπαγγελμάτων, και οὐδαμῶς μνημονεύουσιν ἐκείνων, ὧν ἡ μελέτη ἐνδιαφέρει τὰ μάλιστα ἕνεκα τῆς ὀλεθρίας αὐτῶν ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς μακροβιότητος.

Πίνακες μακροβιότητος κατὰ τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα εἰσὶν ὠφέλιμοι ὑπὸ διπλῆν ἔποψιν, τὸ μὲν ὅπως διηγήσων εἰς τὴν ἐλλογὴν τῶν εὐνοϊκῶν τῇ μακροβιότητι ἐπαγγελμάτων, τὸ δὲ ὅπως παρέχουσι βάσιν ἀνταμοιβῆς τῆς ἐργασίας κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς συμφυεῖς κινδύνους ἐκάστου ἐπαγγέλματος. Δὲν θὰ ἦτο, πράγματι, δίκαιον, οἱ ἐξασκούντες ἐπαγγέλματα εἰδικῶς και ἀναποδράστως θανατηφόρα νὰ λαμβάνωσιν ἀντιμισθίαν σχετικὴν πρὸς τὴν βραχύτητα τῆς πιθανῆς διαρκείας τῆς ζωῆς των, ἀφ' οὗ θὰ ἀναγκασθῶσι προῶτως νὰ ἐγκαταλίπωσι χήραν και ὄρφανά; Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ἀντιμισθίας, ἐξαρτᾶται ἐκ τῶσων στοιχείων, ὥστε ἔσται μακρὸν και δυσχερὲς νὰ ἐπενεχθῇ εὐάρεστος και δικαία αὐτοῦ λύσις. Εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἀπλῶς ἡ ἀναγραφὴ αὐτοῦ. Ἄς ἐνασχοληθῶμεν μόνον περὶ τῶν ἐπικινδύνων ἐπαγγελμάτων ὅπως οἱ πατέρες ἀπομακρύνωσιν, εἰ δυνατόν, ἀπ' αὐτῶν τὰ τέκνα των ὅπως οἱ ἐργάται, οἱ ἐργοστασιάρχαι, ἡ ἐξουσία, πάντες, πληροφορηθέντες τὸν κίνδυνον, λάβωσι τὰς ἀναγκαίους προφυλάξεις πρὸς περιστολὴν αὐτοῦ κατὰ τὸ μέτρον τῶν γνωστῶν νῦν μέσων, μέχρις οὗ εὐρεθῶσιν ἄλλα πρὸς παντελεῖ ἐξαφάνισιν αὐτοῦ.

Ἡ στατιστικὴ πρέπει ἀναγκαίως νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις πρὸς πᾶσαν παρομοίαν ἐργασίαν. Πίναξ πρὸ τσαράκοντα ἐτῶν συνταχθεὶς δεικνύει ὅτι ἐπὶ 1000 θανάτων ἡ φθίσις παρείχε τότε τὰς ἐξῆς ἀναλογίας :

Ἐπαγγέλματα ἐντὸς μεταλλικῶν και φυτικῶν ἀναθυμιάσεων	176
» ἐντὸς διαφόρων κόνεων	145
» ἀπαιτοῦντα καθιστικὸν βίον	140

Ἐπαγγέλματα ἀπαιτοῦντα ἐντελῆ διαμονὴν	
ἐν τοῖς ἐργαστασίαις	138
» ἐν οἷς ἀναπνέει ὁ ἐργαζόμενος	
ἀέρα θερμὸν καὶ ξηρὸν	127
» ἀπαιτοῦντα κλίσιν τοῦ σώματος	122
» ἀπαιτοῦντα βιαίαν κίνησιν	
τῶν βραχιόνων	116
» ἀπαιτοῦντα ἐξάσκησιν τῶν	
μυῶνων καὶ ἐνεργὸν βίον	80
» διὰ φωνῆς ἐξασκούμενα	75
» ἀπαιτοῦν. διαμον. ἐν ὑπαίθρῳ	73
» ἐν οἷς ἀναπνέει ὁ ἐργαζόμε-	
νος ζαῖκᾶς ἀναθυμιάσεις	60
» ἐν οἷς ἀναπνέει ὕδατμος	53

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι προκαλοῦσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς συμβαίνοντος, ὅπερ ἐλάχιστον παρετηρήθη τέως: ὅτι τὰ ἀπαιτοῦντα καθιστικὸν βίον ἐπαγγέλματα, ἅτινα φαίνονται, ἔκ τε τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τοῦ χώρου ἐν ᾧ ἐκτελοῦνται, ὡς ἀπηλλαγμένα παντὸς κινδύνου, εἰσὶ σχεδὸν τόσον θανατηφόρα, ὡς αἴτια φθίσεως, ὅσον ἐκεῖν κ' ἐν οἷς οἱ ἐργάται ἀναπνέουσι συνεχῶς κόβιν.

Ἐν τῷ στρατιωτικῷ ἐπαγγέλματι ὁ μεγαλειότερος κίνδυνος ἐν καιρῷ ἐκστρατείας, προέρχεται ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν νεοσυλλέκτων. Ἡ σωματικὴ αὐξήσις τοῦ νεανίου δὲν ἐπερατώθη κατὰ τὸ εἰκοστὸν αὐτοῦ ἔτος, ἀλλ' ἐξοκολουθεῖ μέχρι τοῦ 24 ἢ 25· ἡ ἰδιοσυγκρασία αὐτοῦ δὲν διεμορφώθη τελείως, εἶνε ἀνεπίδεκτος μεγάλων μόχθων καὶ ἀντέχει ὀλίγον εἰς τὰς συνήθεις αἰτίας τῆς ἀσθενείας. Ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ ἀπερρίπτοντο ὡς ἀνίκανοι πρὸς ὑπηρεσίαν οἱ νεανίαί, δύο ἢ τρία ἔτη βραδύτερον, ἐκπληροῦντες τὰς ἀπαιτουμένας ὑποχρεώσεις, καὶ ἐγίνοντο δεκτοὶ ἄλλοι, ὧν τὸ σῶμα παρεῖχε πάντα τὰ τεκμήρια τελείας ἱκανότητος πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα. Σήμερον, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Ῥωσίας στρατολογοῦνται οἱ νέοι ἀπὸ τοῦ 20 μέχρι τοῦ 23 ἔτους. Ἀναβάλλεται ἡ κατάταξις τῶν μὴ ἐπαρκῶς κατὰ τὸ σῶμα ἀνεπτυγμένων, καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἐξαίρουνται μόνοι οἱ ἀληθῶς ἀνίκανοι πρὸς ὑπηρεσίαν.

Ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ θάνατοι ἐν τῷ στρατῷ εἶνε πλείονες παρὰ ἐν τῷ πληθυσμῷ τῶν δημῶν πολιτῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο προέρχεται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς συνεπιστροφύσεως τῶν στρατιωτῶν ἐν τοῖς στρατῶσι, ὅπου ἐλλείπει ὁ ἀήρ, ὅπου τὰ σπέρματα τῶν ἀσθενειῶν ὑπερπλεονάζουσι. Ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς προσβάλλει διπλάσια θύματα ἐν τῷ στρατῷ ἢ ἐν τῇ πόλει, ἢ δ' εὐλογία ἐξαπλάσια. Ἡ φθίσις κάμνει πρὸ πάντων θραῦσιν ἐν τῷ πεζικῷ, φεῖδεται δὲ μᾶλλον τῶν εἰς καλλίτερον ὑγιεινῆς σύστημα ὑποβελημένων σωματῶν.

Ἐν ἐκστρατεία τοὺς στρατοὺς δὲν ἐξολοθρεύει

τὸ πῦρ τῶν πολυμιῶν· ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ὑγρασίας ἀσθενεῖαι, τὸ ψύχος· ἡ θερμότης, οἱ μόχθοι, ἡ συνεπιστρώσεσις, παράγουσι τὴν θνησιμότητα. Αἱ ἀσθενεῖαι καὶ αἱ ἐπιδημίαι θανατοῦσι τὸ τέταρτον τῶν στρατιωτῶν, ἐνῷ μόλις εἰς ἐπὶ ἐξ ἑθνήσκουσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἢ ἕνεκα τῶν τραυμάτων των.

Ποῖαν θεραπείαν τὸ μέλλον ἐπιφυλάττει εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων; Προπαρασκευῆν τινα τῆς νεότητος, συνωδὰ τῇ ὑγιεινῇ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὑγιεινὴν τινα αὐστηρῶς τηρουμένην τοῦ στρατοῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ ἐν καιρῷ πολέμου; Ἄλλος ἂς ἀναλάβῃ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς λαοὺς καὶ τὰς κυβερνήσεις τί στοιχίζει εἰς τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐθνῶν ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἔνοπλος εἰρήνη.

Ἐν Γαλλίᾳ ὁ στρατὸς ἀριθμεῖ ἐν καιρῷ εἰρήνης 13 θανάτους ἐπὶ 1000 ἀνδρῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καταληφθέντων ὑπὸ ἀνιάτων νοσημάτων, ἐνῷ ὁ μέσος ὅρος τοῦ θανάτου τῶν δημῶν πολιτῶν εἶνε 9 ἐπὶ 1000· ἐν τῷ ναυτικῷ ὁ μέσος ὅρος τῆς θνησιμότητος εἶνε περίπου 12 ἐπὶ 1000. Ἡ ὑγρασία, ἡ συνεπιστρώσεσις, ὁ κόπος, ἡ διαμονὴ εἰς νοσώδεις χώρας, προσενοῦσι παρὰ τοῖς ναύταις ἀσθενείας, αἵτινες θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προληφθῶσι, ἂν ἐτηρεῖτο αὐστηρὰ καθαριότης, τέλειος ἀερισμὸς, ἂν ἐδίδετο τροφὴ ἀνάλογος πρὸς τὸ κλίμα καὶ τὰς περιστάσεις, ἂν ἀπεμακρύνετο πᾶσα ἀφορμὴ μεταδόσεως νοσημάτων.

Πλείστοι ἐργάται ἐργάζονται ἐν θερμοκρασίαις ποικιλομέναις ἀπὸ 40 μέχρι 80 βαθμῶν ἐκατονταβάθμου· τοιοῦτοι εἶνε οἱ σιδηρουργοί, οἱ μεταλλοχῦται, οἱ ἀρτοποιοί, οἱ ὑαλοποιοί, οἱ μηχανικοί, οἱ θερμοσταί, καὶ ὁ παλμὸς αὐτῶν ἐπιταχύνεται ὡς καὶ ἡ ἀναπνοή των, τὸ δέρμα των ἐκκρίνει ἄφθονον ἰδρῶτα, εἰσὶ γενικῶς ἰσχυροὶ καὶ ἀναιμικοί. Τινές, ὡς οἱ σιδηρουργοί, καὶ οἱ στομωταὶ ὄπλων, δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι πλέον τῶν δύο ἢ τριῶν ὥρων καθ' ἑκάστην· πάντων ἡ ὄρασις ὑφίσταται πάθησιν. Ἡ χρῆσις προσωπίδων μὲ φαῖα δίοπτρα, ὁ ἀερισμὸς καὶ ἡ χρῆσις ἐνδυμάτων καταλλήλων, δύνανται νὰ μειώσουν κατὰ πολὺ τὸν μόχθον καὶ τοὺς κινδύνους τῶν ἐπαγγεμάτων τούτων.

Ἐν πᾶσι τοῖς χειρωνακτικοῖς ἐπαγγέλμασι, ἐν οἷς ὁ ἐργάτης ἀναπνέει ἀέρα μεστὸν κόνεως, ἢ φθίσις μόνη προσβάλλει τόσους ὅσους πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀσθενεῖαι ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ὑγρασίας, τῆς ἐλλείψεως ἀνέσεως, ἢ τῶν κακῶν ἔξωων. Εἶνε δυνατόν—καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἶνε ἐπείγον καὶ ἀπαραίτητον—νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ κίνδυνος οὗτος, ἀντικαθισταμένης τῆς διὰ χειρὸς ἐργασίας διὰ τῆς μηχανικῆς, ἢ τιθεμένου ἐνώπιον ἐκάστου ἐργάτου ἐνὸς ἀεριστήρος, ἐν ᾧ νὰ συνάγεται πᾶσα ἡ κόνις καθόσον παράγεται.

Οἱ μεταλλωρύχοι στερούμενοι ἀέρος καὶ φω-
τός, ἐργαζόμενοι ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ὑγρᾷ, εἰσὶν ἀναι-
μικοὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὀλίγην ἀντίστασιν
παρέχουσι κατὰ τῶν ἀσθενειῶν. Ἐπὶ πᾶσιν, εὐρί-
σκονται ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς καταπτώσεις, τὰς
καταχώσεις, τὰς πλημμύρας, τὰς ἀναφλέξεις.
Πολλὰ ἐπενοήθησαν πρὸς περιστολὴν τῶν κινδύ-
νων τοῦ ἐπαγγέλματός των. Τὰ μεταλλεῖα κατὰ
μέρος ἀερίζονται, ἢ χρῆσις τῶν μεταλλικῶν λυ-
χνῶν ἐμποδίζει τὴν ἀνάφλεξιν τῶν ἐκρηκτικῶν
ἀερίων, συσκευὴ τις μετὰ συμπεπιεσμένου ἀέρος
ἐπιτρέπει ἀκίνδυνον ἐργασίαν ἐφ' ὀλοκλήρους ὥ-
ρας ἐν ἀτμοσφαίρᾳ μεμολυσμένη. Οἱ ὑποχθόνιοι
ἐργάται δικαιοῦνται ἢ ἀπαιτῶσι καὶ κατεπει-
γόντως μάλιστα καὶ ἄλλα μέτρα, ἐξ ὧν ἀναφέ-
ρομεν, τὸν πλήρη ἀερισμὸν τῶν φρεάτων καὶ τῶν
στοῶν, τὴν κατασκευὴν καταφυγίων ἐφωδισμέ-
νων διὰ προμηθειῶν, πυρῶν, λαμπτήρων, ὅπου
νὰ δύνανται οἱ ἐργάται ἐν περιπτώσει δυστυχη-
μάτων νὰ καταφυγῶσιν ἀναμένοντες βοήθειαν,
καὶ τέλος τὸν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν τῶν μεταλλ-
εῖων.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ συγκαταλέξωμεν μεταξὺ
τῶν ἐπικινδύνων ἐνασχολήσεων τὰ διὰ τῆς δια-
νοίας διενεργούμενα ἐπαγγέλματα, ἅτινα παρέ-
χουσι ὑπὲρ τὸ δέον ἐλεύθερον στάδιον εἰς τὴν
φαντασίαν. παράγουσιν ἀσθενικὴν τινα ὑπερσυκι-
σθησίαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ ἐμποδί-
ζουσι τὴν ἰσορροπίαν τῶν λειτουργιῶν τοῦ σώμα-
τος μετὰ τῶν τῆς διανοίας. Ὁ Πλάτων σοφῶς
συμβούλευε νὰ μὴ γυμνάζωμεν τὸ σῶμα ἄνευ
τῆς ψυχῆς, οὔτε τὴν ψυχὴν ἄνευ τοῦ σώματος,
ἀλλὰ νὰ δηγῶμεν ἀμφοτέρω ὡς ξυνορίδα ἵππων
συνεζευγμένων. Ἀλλὰ οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς δια-
νοητικὰς ἐργασίας δὲν κατορθοῦσι τὴν ἰσορροπίαν
ταύτην καὶ περὶ τούτων ἔλεγεν ὁ Ὁφθαλμολόγος: Πολ-
λῶ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ τὸ
πνεῦμα παρά ἀπὸ τὸ σῶμα.

Οἰοῖδήποτε καὶ ὧσιν οἱ κίνδυνοι οὗς συνεπά-
γονται πλεῖστα ἐπαγγέλματα, ὑπάρχει τρόπος
τις τοῦ ζῆν, οὗτινος αἱ συνέπειαι εἰσὶν ἔτι ὀλε-
θριώτεραι, τούτεστι τὸ μηδὲν πράττειν. Ἡ ἀργία
παράγει τὴν πλῆξιν, τὴν ἀπογοήτευσιν, τὴν δυσ-
τροπίαν, δίδει ἀφορμὴν εἰς τρελλὰς φαντασιο-
πληξίας, ὡθεὶ εἰς ἀξιομένεμπους ἢ ἐγκληματικὰς
πράξεις, σκαριάζει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, πα-
ραδίδει αὐτὸ ἀνυπεράσπιστον εἰς τοὺς πειρα-
σμοὺς, τὰς δρῆμας, τὰς ἐπιηρείας τῶν ἠθικῶν καὶ
φυσικῶν ἀσθενειῶν, ἐξίσου θανατηφόρους.

Εὐτυχεῖς οἱ γεωργοὶ! Ἐξ ὅλων τῶν ἐπαγγελ-
μάτων ἡ καλλιέργια τῆς γῆς εἶνε τὸ μᾶλλον
συνᾶδον πρὸς τὸν ἀνθρώπινον προωρισμὸν, πρὸς
τὴν ἀνάπτυξιν πάντων τῶν πλεονεκτημάτων καὶ
πάσης τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνθρώπου· εἰς τοὺς ἐνα-
σκοῦντας αὐτὴν δίδει τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ὑ-
γείαν, τὴν μακροβιότητα, καὶ τὸν ἀνώτερον βαθ-
μὸν τῆς εὐτυχίας ὃν δύνανται τις νὰ ἐλπίσῃ ἐν

τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ὁ ἐν τῷ καθαρῷ ἀέρι βίος, ἡ
λιτότης, ἡ τακτικὴ ἄσκησις, ἡ ἀπλότης τῶν ἡ-
θῶν, ἡ ἀδιάλειπτος θέα τῶν σκηνῶν τῆς φύσεως,
ἀποτελοῦσι τὰ στοιχεῖα τοῦ εὐτυχοῦς καὶ μα-
κροῦ αὐτῶν βίου.

[Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

K.

ΤΟ ΑΡΑΒΑΝΙΟΝ

Ἐν τῇ ἄλλοτε κλεινῇ τῆς Ἑλλάδος Ἀσίας
γερασσήσῃ κείται ἡ πρώτη τῶν Τούρκων καθέ-
δρα, τὸ Ἰκόνιον, σήμερον πρωτεύουσα μιᾶς τῶν
πλουσιωτέρων καὶ ὠραιωτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ
τουρκικοῦ Κράτους. Τὸ Ἰκόνιον καὶ ὅλη ἡ ἐπαρ-
χία αὐτοῦ οὐδαμῶς ἔλαττον τῶν λοιπῶν ἑλληνι-
κῶν μερῶν ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων ἐθνῶν ἐβλάβη,
καὶ μάλιστα ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων προχω-
μάτων, καθ' ὧν ἡ ὁρμὴ τοῦ κατακτητοῦ προσ-
πεσοῦσα μετέβαλε πᾶσαν τὴν εὐφροσύνην καὶ ὠ-
ραϊαν ταύτην χώραν εἰς ἀπέραντον σωρείαν ἐρει-
πίων καὶ καταστροφῆς.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν ἐκείνων, εἰ καὶ γεν-
ναίως τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγωνισθέντες ἀγῶνα,
ἠγαγκάσθησαν ἐπὶ τέλους μετὰ ματαίους ἀγῶ-
νας καὶ ἀνωφελεῖς ἀντιστάσεις νὰ ἀποβάλωσι,
πλὴν τῆς θρησκείας, πᾶν ὅ,τι τιμαλφές ἢ προ-
οιχομένη γενεὰ κατέλιπεν αὐτοῖς, ἐθνισμὸν,
γλώσσαν, ἥθη, παραδόσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὕτω
δ' ἐξωμοιώθησαν βαθυηδὸν ἐν πολλοῖς πρὸς τοὺς
ἀρχοντας αὐτῶν, μηδεμίαν ἔκτοτε, πλὴν τῆς
ζωτικῆς, ἐπιδιώκοντες ἀνθρωπίνην ἀπόλαυσιν. . .

Τεσσάρων ὄλων ἡμερῶν ἀπόστασις μεσολαβεῖ
μεταξὺ τοῦ χωρίου Ἀραβανίου καὶ τῆς μητρο-
πόλεως τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Ἰκονίου, ὅπερ κεί-
ται δυτικῶς καὶ μεσογειότερον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
τῆς ἀρχαίας Τυανίτιδος, ἧς πρωτεύουσα ἦσαν τὰ
Τύανα, (Κλισιέ-Χισσάρ ἢ κοινότερον Κισσάσαρ(ι))
πατρὶς τοῦ Ἀπολλωνίου, ἐν τῇ μερίζοι αὐτῆς
Καππαδοκίᾳ περιλαμβανουμένης.

Ἡ τουρκικὴ ἐπιδρομὴ ἄρδην κατέριψε τὸ
μετὰ τοσοῦτων μόχθων καὶ τοσοῦτων αἰῶνων
πρόδοτον ἀνεγερθεὲν οἰκοδόμημα τῆς ἑλληνικῆς
φιλοπονίας. Ἰδίως δ' ἐπετέθη ἀμείλικτος ὁ ἐκ
τῆς Ἀσίας δράκων κατὰ τῆς χριστιανικῆς πα-
ροικίας, κατορθώσας διὰ μυρίων καὶ ἀνεκδιηγῆ-
των βασάνων νὰ ἐπενέγκῃ εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἀ-
πογόνους τῶν Ἰώνων καὶ Δωριέων καὶ Αἰολέων
τὴν λήθην τῆς πατροφῆς καταγωγῆς καὶ τὸν
παντελεῖ σχεδὸν ὄλεθρον τῆς μητρικῆς γλώσσης!
. . . Διὰ τοῦτο, ἐνῶ ὁ περιηγητὴς διασχίζει ὀ-
λόκληρον χωρὸν ἑλληνικὴν, εὐλαεῖ καὶ ἐστίαν
γραμμάτων ὑπάρξασάν ποτε, σχεδὸν οὐδαμοῦ
εὐρίσκει φύλακα τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης καθ'
ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς εὐφόρου καὶ ὠραίας Μ.
Ἀσίας, πλὴν τινῶν μόνον μερῶν, ἐν οἷς διετη-